

Akademios

JG. 13 • NR. 1
• FEBRUARI-MAART 2010

REDELIJK EIGENZINNIG INFORMATIEMAGAZINE VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL

DE UNIVERSITEIT EN DE STAD

Politici Elke Roex,
Sven Gatz en Luckas
Vander Taelen
over de plaats van
de universiteit
in de hoofdstad

BOZAR-directeur
Paul Dujardin
studeerde
aan de Vrije
Universiteit Brussel

●●● de genen betrokken bij de innesteling van een embryo voor het eerst in kaart zijn gebracht?

Wetenschappers van het departement Experimentele Pathologie van de Vrije Universiteit Brussel zijn erin geslaagd om het moleculaire netwerk in de baarmoederbekleding tijdens de innesteling van een embryo in een natuurlijke cyclus in kaart te brengen. **Dat is groot nieuws, want totnogtoe beschikte men enkel over informatie uit biopsieën in een cyclus zonder zwangerschap, en die zegt niets over de kans op latere zwangerschap.**

Bij de patiënte werd een endometriale biopsie afgenomen als voorbereiding op een latere in-vitro-fertilisatie. Uit de hormonale bloedwaarden bleek echter dat toevallig op diezelfde dag een spontane implantatie van een embryo had plaatsgevonden. De patiënte was zwanger en beviel later van een gezonde baby. Uit de analyse van het endometriumweefsel bleek dat endometriale genexpressie tijdens de implantatie significant verschilde van die bij patiënten die niet zwanger waren in een natuurlijke cyclus. Via verder onderzoek willen de onderzoekers uiteindelijk tot een groep genen komen die predictief zijn voor een zwangerschap. ■

●●● de keuze voor borstvoeding of flessenmelk een invloed heeft op de groei van de baby?

Het voorbije decennium is het aantal kinderen dat borstvoeding krijgt in ons land bijna verdubbeld, maar toch blijven de Belgische cijfers bij de laagste in heel Europa. En dat is jammer, want **volgens wetenschappers blijft moedermelk de beste optie.** Kinderen die borstvoeding krijgen kennen wel een andere, iets tragere groei gedurende het eerste levensjaar dan kinderen die flessenvoeding krijgen. Dit verschil verdwijnt echter volledig twee tot drie jaar na de geboorte. Dat leerden Mathieu Roelants en prof. dr. Roland Hauspie van het Laboratorium Antropogenetica van de Vrije Universiteit Brussel uit een groot-schalige studie.

●●● Kikkers met identiek gif de kracht van natuurlijke selectie bewijzen?

Meer dan 150 jaar geleden verbaasde Charles Darwin zich al over het feit dat niet-verwante dieren soms zeer gelijkaardige lichaamsdelen bezitten. Dit verschijnsel wordt 'convergente evolutie' genoemd en wordt vandaag steeds beschouwd als een van de sterkste aanwijzingen van natuurlijke selectie, omdat het meestal wordt waargenomen bij soorten die in gelijkaardige omstandigheden leven. Onderzoekers van de Vrije Universiteit Brussel hebben nu echter een uniek voorbeeld van convergente evolutie op moleculair niveau ontdekt, dat de cover haalde van het wetenschappelijk vakblad Current Biology. Dr. Kim Roelants en prof. dr. Franky Bossuyt **ontdekten twee verschillende kikkersoorten die onafhankelijk van elkaar exact hetzelfde gif hebben ontwikkeld.** Het gif, caeruleine genaamd, is een klein eiwit dat door de kikkers via hun huidklieren wordt uitgescheiden als verdediging tegen roofdieren. Dit gif kan naast misselijkheid, diarree en paniekaanvallen ook een pijnlijke ontsteking van de alveesklier veroorzaken. Net als alle eiwitten wordt caeruleine aangemaakt door een gen. Het onderzoek toont aan dat de genen die caeruleine aanmaken in de twee kikkersoorten apart ontstaan zijn door DNA-mutaties in twee verschillende hormoongenomen, die op hun beurt ontstonden in een voorouder van alle gewervelde dieren ongeveer een half miljard jaar geleden. ■

foto's Bert Willaert

Zij maakten ook een nieuwe versie van de Vlaamse groeicurve, waarvan de laatste editie dateerde van dertig jaar geleden. **Uit de nieuwe meetgegevens blijkt dat Vlaamse kinderen vanaf de leeftijd van vijf jaar beduidend groter en zwaarder zijn dan hun leeftijdsgenoten uit vorige generaties.** Op volwassen leeftijd winnen de jongens elke tien jaar gemiddeld 1,2 cm in lengte; voor meisjes is dat 0,8 cm. Het gemiddelde gewicht bij jongens neemt 0,9 kg toe per decennium; bij meisjes is dat 1 kg. Ook het aantal obese kinderen is de voorbije jaren zelfs zeer sterk toegenomen. De nieuwe groeicurve is gratis beschikbaar op www.vub.ac.be/groeicurven. ■

... er een Universitair Expertisecentrum voor Publiek-Private Samenwerking is opgericht?

... radiotherapie de overleving bij klierpositieve borstkankerpatiënten verbetert?

Het nut van postoperatieve radiotherapie bij borstkankerpatiënten met minder dan vier aangetaste lymfeklieren werd totnogtoe door velen in twijfel getrokken. Onderzoekers van de dienst Radiotherapie van het UZ Brussel hebben nu echter aangetoond dat ook deze patiëntengroep baat heeft bij bijkomende bestraling ter hoogte van de klierstreken. De onderzoekers vergeleken de resultaten van hun eigen patiënten met een gelijkaardige groep patiënten uit de Amerikaanse SEER – database. SEER staat voor Surveillance, Epidemiology and End Results. Patiënten met vier of meer aangetaste klieren, die in beide groepen bestraald werden, vertonen gelijklopende overlevingskansen na vijftien jaar. Maar voor de patiënten met minder dan vier aangetaste klieren tekent er zich wel een significant verschil af, omdat de Amerikaanse groep niet bestraald werd en in het UZ Brussel wel. Na borstsparende heekunde noteerden de onderzoekers een overleving van 63,8 procent in de patiëntengroep behandeld met postoperatieve radiotherapie in het UZ Brussel; in de SEER bedraagt die overleving zonder radiotherapie 60,8 procent. Gelijkaardige resultaten vindt men na mastectomie: hier bedraagt de overleving na vijftien jaar 57 procent in het UZ Brussel en 46,6 procent in de SEER. **Het onderzoek toont dan ook duidelijk aan dat postoperatieve radiotherapie de overlevingskansen bij alle klierpositieve borstkankerpatiënten doet toenemen.** ■

Publiek-private samenwerking of PPS is niet meer weg te denken uit de maatschappij van vandaag. Door in zee te gaan met de privésector kunnen overheden en publieke instellingen tal van ambitieuze projecten realiseren. PPS is intussen zo belangrijk geworden dat het ook wetenschappelijke aandacht verdient. **Daarom is aan de Vrije Universiteit Brussel een nieuwe leerstoel opgericht, het Universitair Expertisecentrum voor PPS.** De universiteit heeft hiervoor een overeenkomst afgesloten met drie partners: Deloitte, Grontmij Vlaanderen en advocatenbureau Laga. VUB-rector Paul De Knop en vertegenwoordigers van de drie partners hebben de overeenkomst eind januari ondertekend (*allen op de foto, met onderaan prof. Haezendonck*).

De partners voorzien de universiteit van de nodige middelen om gedurende vijf jaar twee doctorandi aan te stellen. Zij zullen het onderzoek en de kennis over publiek-private samenwerking vanuit een multidisciplinaire aanpak verder ontwikkelen. De leerstoel gaat van start in 2010-2011 en zal aanleiding geven tot diverse gastcolleges, studiedagen en congressen. Bij de leerstoel zijn drie faculteiten betrokken: Recht en Criminologie, Economische, Sociale en Politieke Wetenschappen & Solvay Business School en Ingenieurswetenschappen. Titularis van de leerstoel wordt prof. Elvira Haezendonck van de faculteit Economische, Sociale en Politieke Wetenschappen & Solvay Business School. "Het is de bedoeling om bestaande wetenschappelijke expertise te benutten, die expertise uit te breiden en te verankeren", stelt prof. Haezendonck. ■

INHOUD

Welke toekomst voor Brussel?	4
Kort nieuws	7
Geen liefde op bevel	
Drie politici over de universiteit en de hoofdstad	8
Internationaal:	
• VUB-studenten bouwen bevallingskliniek in Bangladesh	
• Netwerk van Europese universiteiten lanceert UNI-Capital Platform	11
Kunstenplatform kreunt onder eigen gewicht	12
Junior onderzoeker: Mobiele telefoon als meettoestel	13
Ik studeerde aan de Vrije Universiteit Brussel: BOZAR-directeur Paul Dujardin	14
Universiteit reikte erdoctoraten uit	16
Vrije Universiteit Brussel 175/40 jaar: Historiek van de campus	17
Erasmushogeschool Brussel: Opleiding Musical bestaat 15 jaar	18
Personalia	19

Welke toekomst voor Brussel?

Prof. Eric Corijn maakt een haarscherpe analyse van de situatie in de hoofdstad

"We kunnen onze internationale positie alleen veilig stellen als we laten zien dat we écht een wereldstad willen zijn." Aan het woord is professor Eric Corijn, sociaal en cultureel geograaf aan de Vrije Universiteit Brussel. Tezamen met agoge Eefje Vloeberghs bundelde hij een nooit gezien aantal cijfers in het boek 'Brussel! Stadsschriften', dat kan fungeren als een röntgenfoto van Brussel. Maar vermits cijfers cijfers zijn, geeft Corijn graag de nodige duiding bij zijn boek. Een interview over een stad die de drempel van de 21e eeuw aan het nemen is, ondanks de vele moeilijkheden.

Vele moeilijkheden, want Brussel is nog steeds een gewest met een arme bevolking, terwijl Brussel paradoxaal genoeg ook een rijk gewest en zelfs een wereldstad is. Met een duur woord heet dat dual, maar laat net dat woord de situatie van Brussel perfect vatten: een stadsgewest van verschrikkelijk rijke, maar met evenzeer schrijnend arme mensen. Hoogopgeleid, maar tevens laaggeschoold tegelijk. En nog altijd de twistappel van communautair België, wat de stad volgens Corijn alleen maar nadelig uitkomt.

Nogal wat cijfers die we in uw boek kunnen lezen zijn opzienbarend. Waar bent u als onderzoeker zelf van geschrokken?

Corijn: "Schrikken doe ik doorgaans niet echt snel (*lacht*), maar ik vond sommige cijfers wel indrukwekkend. Vooral als je het samenspel van verschillende gegevens bekijkt. Kan je je voor-

stellen dat maar liefst een derde van de Brusselse jeugd opgroeit in gezinnen zonder inkomen uit arbeid? En dan heb je in Brussel alleen maar een onderwijssysteem dat vooral succesvol is voor witte middenklassekinderen en overigens zeer selectief is. Hoe kan integratie in zo'n omstandigheden werken?"

"Hetzelfde geldt voor de economie. Die draait goed in Brussel, want we zijn het tweede rijkste gewest van Europa, met een zeer hooggeschoolde arbeidsmarkt. Maar de meerderheid van de 700.000 jobs wordt ingenomen door mensen van buiten het gewest. Het inkomen van de Brusselaars zelf ligt 15% onder het nationaal gemiddelde en in het gewest alleen al zijn er 100.000 werkzoekenden, twintig procent van de beroepsbevolking."

En dus moet er dringend iets aan het onderwijs gedaan worden.

Corijn: "Zeker. Maar Brussel is als gewest niet bevoegd voor onderwijs. Dat doen de twee gemeenschappen, de Franse en de Vlaamse, elk met hun eigen plan en zonder veel overleg. En hun politiek is er één van integratie in de eigen nationale gemeenschap, terwijl dat totaal niet strookt met de multiculturele en zeer gemengde toestand die we vandaag kennen in Brussel. Want Brussel is natuurlijk in de eerste plaats een stad. Maar de instellingen zijn die van de Belgische federale staat, of toch op die maat gemaakt. En dat helpt de stad en haar samenleving allerminst."

Was de oprichting van het Brussels Gewest in 1989 dan wel een goede zaak?

Corijn: "Ja, omdat het tenminste een beleidsinstrument aan de Brusselaars gaf. De oprichting van het gewest heeft de stad gered, want het was de tijd van de grootse moderne plannen en van een planning die volledig ten dienste stond van kantoren, auto's en de voorstad. De institutionele wanorde liet echter geen echt stadsproject toe voor de eigen inwoners. Er waren te weinig middelen, er was geen methode. De focus lag op de negentien gemeenten waaruit deze stad bestaat en niet op de stad als geheel. Dat is nu, twintig jaar na datum, langzaam, zeer langzaam aan het veranderen. Het is nu tijd voor een derde gewestelijk ontwikkelingsplan."

Leg eens uit.

Corijn: "Steeds meer ontwikkelingen overstijgen de grenzen van de instellingen. Het stadsgewest Brussel - een hoofdstedelijk gewest - is groter dan de 19 afzonderlijke gemeenten. Er zijn natuurlijk veel meer gemeenschappen dan de twee Belgische, en veel meer talen dan het Frans

“ De 21e eeuw wordt de eeuw van de stad. ”

en het Nederlands. Van de 118 wijken in de stad overschrijdt één derde (!) de gemeentegrenzen. Kijk bijvoorbeeld naar de Europese wijk die op het grondgebied van drie gemeenten ligt. Men kan in Brussel geen enkele duurzame ontwikkeling indenken zonder grensoverschrijdend te werken. Elke poging tot goed bestuur vereist een 'interne staats hervorming'."

Nu pleit u voor een herverdeling van de bevoegdheden van de gemeenten naar het Brussels gewest, waardoor de macht bij het gewest komt te liggen?

Corijn: "Hoe het concreet moet, daar kan over worden gediscussieerd. Er zijn verschillende opties. Ik zeg alleen dat de bestaande institutio-

nele opdeling nadelig is voor de stedelijke dynamiek. En die opdeling, met twee gemeenschappen en 19 gemeenten, draagt bij tot de sociaal-geografische ongelijkheid. Het wordt tijd dat we de reëel bestaande stad als uitgangspunt nemen en niet de Belgische institutionele en mediatie fictie."

De Brusselse jongeren zijn volgens u het slachtoffer van slecht beleid.

Corijn: "Jazeker. Brussel is een stad van jongeren. En die leven in een stedelijk gemengde context. Maar noch de scholen, noch de huisvesting, noch de arbeidsmarkt is op die leest geschoeid. Het onderwijs kampt met ernstige tekorten: teveel jongeren verlaten het systeem zonder enig diploma of

Universiteit en stad

Universiteiten spelen een steeds grotere rol in de stedelijke ontwikkeling. Ook de Vrije Universiteit Brussel levert een wezenlijke bijdrage aan de ontwikkeling van Brussel en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De stadsstudies spelen daarbij een belangrijke rol. Die werken in de Universitaire Associatie Brussel samen in een **UAB Urban Studies Network** met elf onderzoeksgroepen en acht opleidingen.

De Vrije Universiteit Brussel is ook voortrekker van het Brussels Informatie-, Documentatie- en Onderzoekscentrum BRIO en VUB-onderzoekers nemen actief deel aan Brussels Studies, het wetenschappelijk tijdschrift voor Brussel-onderzoek.

Samen met de Université Libres de Bruxelles en de Facultés Universitaires Saint-Louis (FUSL) zal een **Brussels Studies Institute** worden opgericht als interface tussen de onderzoekswereld, het beleid en het middenveld. Voor VUB-rector Paul De Knop is een goede relatie met de hoofdstad essentieel. "Als universiteit van de hoofdstad spelen we graag de nationale en internationale troeven van Brussel uit en via onze wetenschappelijke inbreng bepalen we mee hoe het Brussel van morgen er zal uitzien", stelt De Knop. "Toen bijvoorbeeld het jongste Brusselse regeerakkoord werd opgesteld, hebben ze ons geconsulteerd."

worden weggeselecteerd naar richtingen zonder toekomst. Nu wordt het Franstalige onderwijs met de vinger gewezen, terwijl het Nederlandse net zagezegd veel beter is. Ik antwoord daar dan op: en de Europese scholen, die zijn nog beter. Je moet eerlijke vergelijkingen maken."

"Het Franstalig onderwijs is inderdaad zwaar hulpbehoevend. Jongeren vallen er vaak ten prooi aan uitsluiting en dus creëren heel wat van die scholen menselijk afval. Nochtans is dit niet voor iedereen zo, want de witte middenklasse is wel succesvol in diezelfde scholen. Dat onderwijsnet is dan ook op hun maat gemaakt: voor stabiele gezinnen, voor mensen die niet geïntegreerd moeten worden. Zowel het Vlaamse als het Franstalige onderwijs is opgevat als integratiekanaal in de eigen nationale gemeenschap. Geen van beide hebben een stedelijk pedagogisch project. Als de meerderheid van de bevolking geen Belgo-Belgische referenties heeft, en onze instellingen blijven sterk communautair getint, dan kan het onderwijs alleen maar falen. En daarenboven is er wel degelijk racisme. Opgeleide jongeren uit Molenbeek - ook hoogopgeleid -, hebben toch minder kansen op een job. Dat blijkt uit cijfers."

Is meertalig onderwijs dan de oplossing?

Corijn: "In elk geval wordt de Brusselaar steeds meer meertalig en is tweetaligheid een vereiste voor tewerkstelling. Waarom dat tweetalig onderwijs afblokken? Onderzoek toont overigens aan dat vroege meertalige opvoeding alleen maar voordelen heeft: voor de hersenen, de ontwikkeling, maar ook voor arbeidskansen. Dus hebben

we er misschien wel baat bij om naast de eentalige scholen ook meertalige scholen toe te laten, en niet alleen in de Europese scholen."

Wat verstaat u precies onder stedelijkheid?

Corijn: Mondialisering betekent ook verstedelijking. De postindustriële economie ontwikkelt zich in metropolitane gebieden. Mensen trekken naar steden, om hun geluk te zoeken, om een leven op te bouwen, om te werken en om te wonen. De 21e eeuw wordt de eeuw van de stad. En, een stad is geen land. Stedelijkheid is wat anders dan nationaliteit. De natiestaten verliezen aan belang ten voordele van transnationale samenwerking en van stadsgewesten als knooppunten in netwerken. Niet de staat als zodanig wordt minder belangrijk, maar de schaal waarop die moet werken verandert wel gevoelig. De samenleving verandert en dat moeten we leren denken: stedelijkheid als postnationale samenleving."

Wat zal dit betekenen voor een stad als Brussel?

Corijn: "Brussel is een stad van ruim twee miljoen inwoners, als je de wijde omgeving meetelt. De rand is in grote mate verstedelijkt, en maakt dus deel uit van het stadsgewest. Planning en beleid moeten op die schaal worden gedacht. En dan moeten we ook nieuwe modellen van democratie ontwikkelen. We moeten de schalen herzien. We moeten ook de burgerrechten beter bepalen: waarom mogen Europeanen in Brussel niet meestemmen voor het gewest? Nu hebben ze alleen gemeentelijk stemrecht en in Brussel geeft dat zeggenschap op districtniveau. In Antwerpen en Gent daarentegen bepalen ze mee het stadsproject."

"We moeten de debatten voeren op de niveaus waar ze zich aandienen. Als je een stadskrant of een lokale televisie inricht, zorg dan dat dat écht een stadskrant is, in meerdere talen, en niet in louter één taal, voor één afzonderlijk publiek. En zorg er voor dat politici niet cumuleren, maar slechts één mandaat opnemen. Ofwel dienen zij hun gewest, ofwel vertegenwoordigen zij een gemeenschap of een gemeente. De Brusselse instellingen zijn delen van de Belgische staat en onaangepast aan een goed stadsbestuur."

In 2025 komen er 170.000 mensen bij in Brussel. Heel wat volk, dus. Hoe huisvest je die allemaal en hoe hou je de stad leefbaar met zoveel nieuwelingen?

Corijn: "De stadsverdichting is een punt dat zeer zeker hoog op de agenda zal staan. Er moet dringend worden gewerkt aan die demografische uitdaging. En er moeten middelen worden verstrekt voor de nodige huisvesting, voorzieningen, scholen, enzovoort. De uitdagingen zijn groot en van-

IDENTITEIT EN INTERCULTURALITEIT

Recent verscheen bij VUBPRESS "Identiteit en interculturaliteit. Identiteitsconstructie bij jongeren in Brussel" van politoloog Bleri Lleshi en prof. Marc Van den Bossche van de vakgroep Wijsbegeerte van de Vrije Universiteit Brussel.

In Brussel is de thematiek van identiteit(en) veel meer voelbaar dan waar ook in België. Hoe gaan jongeren daarmee om? Hoe komen zij tot de constructie van een identiteit? Bleri Lleshi zette een onderzoek op het getouw dat zowel een praktisch-empirisch als een theoretisch luik meekreeg en stelde hierover een boek samen met Marc Van den Bossche.

Dit boek verlaat de geijkte paden van het denken over cultuur en identiteit. De monoloog van politici en opiniemakers over de dreiging die uitgaat van 'de ander' maakt hier plaats voor een constructieve dialoog met respect voor de veelheid van stemmen die in het debat betrokken zijn, maar die veel te lang niet werden gehoord.

Uitstraling Permanente Vorming (UPV) organiseert in februari en maart een reeks lezingen over de toekomst in een kosmopolitische stad (Brussel). Meer info via www.vub.ac.be/upv

daag bestaat er nog geen visie om ze succesvol aan te pakken."

Wat denkt u van de uitbreiding van Brussel? Is dat aan de orde?

Corijn: (denkt een tijdje na) "Ik weet dat het gevoelig ligt, maar ik ben er van overtuigd dat dat inderdaad aan de orde is. Zonder een stadsgewestelijk niveau kan je geen goed beleid voeren voor twee miljoen mensen, op maat van een echte wereldstad. Want dat is Brussel wel, een *Beta World City*, een wereldstad van de tweede orde. Laten we eerlijk zijn: de ontwikkeling van Brussel en die van Vilvoorde, Zaventem, Halle of Waver, dat is toch die van eenzelfde stad? Brussel is de Europese hoofdstad. We kunnen die internationale positie alleen veilig stellen als we echt blijf geven van daadkracht, als we echt laten zien dat we een wereldstad willen zijn." [cd] ■

Universiteit koopt gebouw voor internationalisering

De Raad van Bestuur van de universiteit heeft in februari het licht op groen gezet voor de aankoop van een kantoorgebouw aan de Pleinlaan 5, tegenover campus Etterbeek. Aan het gebouw met 10.000 m² kantoorruimte hangt een prijskaartje van 22 miljoen euro. De Vrije Universiteit Brussel kan rekenen op 15 miljoen euro van de Vlaamse overheid. Die steun was al in 2008 toegezegd.

De Vrije Universiteit Brussel wil in het nieuwe gebouw haar internationale poot onderbrengen. "We kunnen nu iedereen die met internationalisering bezig is, onder een dak brengen", stelt VUB-rector Paul De

Knop. Het gaat onder meer om het International Relations and Mobility Office (IRMO), het Institute for European Studies (IES), het Brussels Institute of Contemporary China Studies (BICCS) en het Vesalius College. "Door die groepering kunnen we onze internationalisering een duidelijk gezicht geven", zegt De Knop. "Het is een belangrijke stap in de aanloop naar de University of Brussels, ons ambitieus toekomstproject dat we samen met de ULB willen realiseren." ■

Rectoraat in bekende Britse stadsgids

Wallpaper is een toonaangevend Brits tijdschrift dat ook een reeks trendy stadsgidsen uitgeeft. In de nieuwe Wallpaper City Guide over Brussel krijgt de lezer een eigenzinnige selectie van niet te missen plekken in de hoofdstad en daar hoort ook het prachtige recotraatsgebouw van de Vrije Universiteit Brussel bij. Het unieke gebouw uit de jaren '70 van architect Renaat Braem krijgt een prominente plaats in de architectuursectie, tussen het Atomium en het Horta Museum. "The slim, pale bricks of the façade and narrow slot windows hide a playful interior." ■

Incubatiecentrum ICAB officieel geopend

Het VUB-incubatiecentrum ICAB voor spin-offs en startende ICT-bedrijven is op 19 januari officieel geopend. Dat gebeurde in aanwezigheid van de Brusselse ministers Benoît Cerexhe en Jean-luc Vanraes en vicepremier Guy Vanhengel. ICAB bevindt zich op de voormalige Arsenaalsite op een steenworp van campus Etterbeek. Het architectenbureau Karel Lowette bouwde de oude loodsen om tot een haast futuristische constructie. Het gloednieuwe centrum zal op termijn ruimte bieden aan 30 tot 40 bedrijven en 200 werknemers. De jonge bedrijven kunnen hier hulp krijgen bij het opstellen van een businessplan, een beroep doen op een secretariaat en allereerst administratieve, fiscale en juridische bijstand. Hoofdaandeelhouders zijn, naast de Vrije Universiteit Brussel, de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Brussel (GOMB) en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Samen met partners uit de privésector investeerden ze bijna 12 miljoen euro in ICAB. ■

Ingrid Daubechies bekleedt Internationale Francqui Leerstoel

De prestigieuze Buitenlandse Francqui Leerstoel werd in 2009-2010 toegekend aan **prof. Ingrid Daubechies** van de Princeton University. De wereldberoemde VUB-alumna verblijft gedurende zes maanden aan de Vrije Universiteit Brussel. Op 1 februari vond de inaugurale lezing plaats, met als titel: "Discrete differential geometry and measuring similarity between surfaces." Ter ere van haar leerstoel overhandigde de Francqui Stichting een medaille aan prof. Daubechies. Het onderzoek van prof. Daubechies situeert zich op het gebied van de toegepaste wiskunde. Ze is vooral bekend voor haar werk over de zogeheten wavelets. Door haar grote creativiteit en brede kennis heeft ze ook in andere takken van de wiskunde nieuwe toepassingen gevonden. Ingrid Daubechies studeerde Fysica aan de Vrije Universiteit Brussel en behaalde er in 1980 haar doctoraatstitel. ■

Geen liefde op bevel

Drie politici over de Vrije Universiteit Brussel en haar plaats in de hoofdstad

Een dertiger, een veertiger en een vijftiger.

Elke Roex (sp.a), Sven Gatz (Open VLD) en Luckas Vander Taelen (Groen!), drie Vlaams-Brusselse politici die alle drie een verschillende band hebben met de Vrije Universiteit Brussel. Voor Akademos geven zij graag hun visie over wat een stadsuniversiteit hoort te zijn. Gatz en Vander Taelen zetelen in de oppositie in het Vlaams parlement, Roex in het Brussels parlement.

Sven Gatz

Luckas Vander Taelen

Elke Roex

Het dakrestaurant van de VUB-associatiepartner Erasmushogeschool Brussel in de Zespenningensstraat op een grijze, winterse, doordeweekse ochtend. Keuze van de locatie: drie druk bezette mensen samenbrengen op een onchristelijk vroeg uur. Brussel laat zich in de ochtendvroegte met moeite zien. Roex, Vander Taelen en Gatz weten echter maar al te goed wat voor stad er aan hun voeten ligt.

Een gemakkelijke om te beginnen.

Wat is uw band met de Vrije Universiteit Brussel? Hoe bent u er verzeild geraakt?

Elke Roex: "Na mijn studies pedagogie in Leuven heb ik een bijkomende studie bedrijfskunde

gevolgd aan de Vrije Universiteit Brussel. Alleen de VUB bood mij de mogelijkheid om werkstudent te zijn en effectief les te volgen. Zelfstudie, een cursus blokken, zonder les volgen, is echt niet mijn ding."

"In de middelbare school heb ik industriële wetenschappen gevolgd in Halle. Ik was begonnen met Latijn-Wiskunde, maar ik wou van het Latijn af. Dus ben ik technisch onderwijs gaan volgen, maar ik ben géén slachtoffer van het veelbesproken watervalstelsel omdat industriële wetenschappen een positieve keuze was. Na de technische ben ik, en dat is eerder uitzonderlijk, onmiddellijk naar de universiteit getrokken."

Luckas Vander Taelen: "Ik heb geschiedenis gestudeerd aan de Vrije Universiteit Brussel en ben er op een bizarre manier aangekomen. Oorspronkelijk kom ik uit Aalst, maar na het middelbaar lonkte de grootstad waar ik absoluut op kot wilde. Toen hoorde ik dat er in het eerste jaar geschiedenis aan de VUB maar 50 studenten ingeschreven waren - ik wou perse studeren in een omgeving waar ik geen nummer was - stond mijn keuze voor de VUB vast..."

Roex (tot Vander Taelen): "Was op kot zitten geen cultuurschok, als je uit Aalst kwam?"

Vander Taelen: "Integendeel, het was zeer spannend. Ik had het geluk dat we met ons kot een

zeer hechte groep vormden, zo hecht dat we nu nog altijd contact hebben."

Gatz: "Bij mij is mijn eerste kennismaking met de Vrije Universiteit Brussel totaal anders verlopen, want ik heb hier aan de VUB nooit gestudeerd. Toen ik zestien was heb ik een zaalvoetbalploegje opgericht, maar we vonden toen dertijd geen geschikte zaal in Jette of in de directe omgeving. En zo zijn we naar de VUB afgezakt, want hier bood men ons wel een zaal aan. Ik heb daarentegen wel kortbij gestudeerd, maar dan aan de ULB. Een jaar of vijf geleden heeft de VUB mij dan gevraagd om in de Raad van Bestuur te zetelen, en nu geef ik tot mijn eigen verbazing gastcolleges aan studenten politieke wetenschappen."

Het u bijzondere herinneringen aan bepaalde professoren?

Vander Taelen: "Ja, aan professor Jan Craeybeckx, bij wie ik ook mijn thesis gemaakt heb, en aan professor Els Witte die ons leerde om te gaan met bronnen. Jonge mensen kunnen zich dat nu allicht niet meer voorstellen, maar in de jaren 1970 en later informatie opzoeken betekende lange namiddagen doorbrengen in stoffige archieven."

Gatz: (roept uit): "La chasse au trésor!"

Vander Taelen: "Inderdaad. Het was zoals een matroeshka, een Russische pop die je steeds maar verder uit elkaar neemt: je begon bij grote, omvangrijke bibliografieën van bibliografieën om uiteindelijk terecht te komen op pagina 27 van een weinig bekend, soms vergeten geschiedens-tijdschrift uit 1963 waar je de informatie vond die je zocht (*lacht*). Ik vraag me echt af hoe die chasse au trésor nu loopt. Even googelen?"

Elke Roex en Sven Gatz, u bent allebei in Brussel opgegroeid. Hoe was dat eigenlijk opgroeien in Brussel?

Gatz: "Dat is pas een bizarre vraag, want je kan uiteindelijk maar in één stad tegelijk opgroeien en je beschikt dus niet over vergelijkingsmateriaal. Voor mij was in de stad opgroeien iets heel

normaals, aangenaam ook, al leer je na een tijdje ook wel dat de stad geen sprookje is. Ik heb echter veel vrienden met wie ik opgegroeid ben, zien wegtrekken uit Brussel. Gelukkig (*tot Vander Taelen*) zijn er ook Denderzonen die voor Brussel gekozen hebben. Zelf heb ik nog nooit overwogen om Brussel te verlaten."

Roex: "Ik ook niet, al heb ik de stad wel zien veranderen. Ik ben in Anderlecht, aan de rand van Brussel, opgegroeid en indertijd lag de wijk nog tegen de Pajotse weiden aan. Als kind in een stad met metro opgroeien betekent dat je je als een mol gedraagt. Je leert de stad kennen per metro en omdat je je ondergronds verplaatst ken je van de bovengrond alleen maar de stationsomgevingen. De stad ertussen, die ken je niet of leer je pas veel later kennen."

"De jaren die ik in Leuven heb doorgebracht waren prettig, maar ik miste de stad heel erg. Want, Leuven, het spijt me zeer, is voor mij geen stad. In Leuven zie je in het weekend in het grootwarenhuis geen gewone mensen, alleen hoogopgeleide mensen."

Vander Taelen: "Leuven is geen stad, punt andere lijn."

Slaagt u er nog in om op een niet-politieke manier naar de stad te kijken?

Gatz: (*denkt na*) Om eerlijk te zijn: het is zeer moeilijk. Een of twee keer per jaar probeer ik de stad te voet te doorkruisen, en dat zijn precies de wandelingen waarbij je je nog echt kan verwonderen over wat nieuw is. Voorts kijk ik bijna automatisch op een politieke manier naar de stad, zelfs als ik in buitenlandse steden vertoef."

Roex: "Maar ook het tegenoverstelde valt voor. Het is me al overkomen dat ik zat weg te dromen bij een pint en ik in mijn hoedanigheid van politica aangeklampt word, terwijl ik toen niet in de politica-modus stond."

"Anderzijds: telkens als ik over de Grote Markt loop, overvalt me nog altijd het 'wauw'-gevoel.

Dat net de Grote Markt de meest toeristische plek van de stad is, speelt geen enkele rol. Ik vind het ook leuk om af en toe toerist in eigen stad te spelen, ik koop een boekje en gedraag me net alsof ik in het buitenland met vakantie ben. Maar ook ik moet toegeven: ik doe dat veel te weinig. Wij politici lopen onze stad voorbij zonder het te beseffen, en dat is spijtig."

Het aantal Vlamingen in Brussel daalt, ook zijn er steeds minder Vlaams-Brusselse kinderen, en dat in een periode dat de rekrutering van studenten regionaler wordt. Wat betekent dat met een politieke bril op voor de Vrije Universiteit Brussel?

Gatz: "Het aantal Vlamingen daalt, maar het aantal kinderen daalt niet. Van alle Nederlandstalige universiteiten verwelkomt de VUB het meeste allochtone studenten. Sommigen kijken daar cultuurpessimistisch tegenaan, niet in de etnische betekenis of met een racistische blik, maar uit bezorgdheid voor het niveau. Maar... het is goed dat de allochtone studenten de universiteit bereiken. De Vrije Universiteit Brussel vervult hiermee niet alleen een academische, maar ook een sociale roeping. Aan de andere universiteiten is die trend nog zwakker."

Roex: "De discussies over onderwijs gaan vaak over het lager onderwijs, maar ook de middelbare scholen worden meer en meer multicultu-

reel. Nu komt het er op aan om voor een goede doorstroming vanuit de middelbare scholen naar de universiteit te zorgen."

De allochtone student: een nieuwe uitdaging voor een universiteit in de stad?

Gatz: (filosofisch) "Het is een mooie uitdaging."

Is samenwerken met de ULB dé manier om het stedelijke karakter van de Vrije Universiteit Brussel ten volle waar te maken?

Vander Taelen: "Ook dat is de toekomst. Brussel heeft een sterke universiteit nodig, en ik zou het fantastisch vinden als de VUB, zonder haar eigenheid te verliezen, hiervoor het initiatief zou nemen. Een hechte samenwerking VUB-ULB past ook binnen de evolutie die het land doormaakt. Dat de VUB destijds van de ULB afgescheurd is, is een goede zaak, anders was er allicht geen Nederlandstalige universiteit meer... *But the times they are a-changing.*"

Laten we het even hebben over de stedelijkheid van de huidige generatie studenten.

Gatz: "We moeten de stedelijkheid van de studenten niet idealiseren. De stad heeft zijn functie, maar de campus in Etterbeek leert de studenten de stad zich langzaam eigen maken, sommigen slagen daarin, anderen komen tot het besluit dat de stad niets voor hen is. Laten we eerlijk zijn: de open Vlaamse gemeenschap, het jonge bloed, dat

we in Brussel nodig hebben, komt grotendeels uit studenten die hier blijven hangen."

Roex: "Ik weet echt niet of het evident is om van op de campus de stap te zetten naar de stad."

Gatz: "Tijdens een wandeling in de Marollen met mijn studenten heb ik gemerkt dat sommigen er al geweest waren, maar anderen trokken grote ogen. Maar ik denk, hoop dat ook diegenen die de stad ontvluchten, zich later die wandeling wel zullen kunnen herinneren. Dan is de stad hen toch op een heel bescheiden manier positief bijgebleven."

Roex: "Een stad moet je leren kennen, maar niet iedereen kan dat op zijn eentje. De cultuurschok is groot, de leuke cafés liggen niet allemaal in dezelfde buurt. De stad laat zich niet makkelijk vatten, is niet overzichtelijk, je moet een mentale poort voorbij. In Brussel zijn de leuke plekken meer verborgen dan in andere steden, ik heb zelfs de indruk dat Brussel zich moeilijker geeft dan Londen, New York of Parijs."

Vander Taelen: "Onderschat het belang van de taal ook niet, je moet het Frans leren decoderen; je moet leren bijvoorbeeld leren wanneer er Frans gebruikt wordt om je als Vlaming te vernederen en wanneer niet. Als de cassière je in de GB in het Frans aanspreekt moet je daar niets kwalijks achter zoeken, want op 100 klanten passeert er

misschien één Vlaming. In de post ga je dan weer wel op je strepen staan, natuurlijk."

Brussel is wel steeds minder geliefd in Vlaanderen en dat is slecht nieuws voor Brussel en ook voor de Vrije Universiteit Brussel.

Gatz: "We moeten dat niet fatalistisch ondergaan, maar je kan niemand tegen zijn zin verliefd maken. In het onderwijsverhaal moet de VUB zich echter positioneren. Gent en Leuven willen samen de grootste worden, en de VUB kan hier niet tegenop, maar internationaal kunnen we ons tezamen met de ULB positioneren. De voorwaarde is dat Vlaanderen de mentale en juridische ruimte hiervoor creëert."

Roex: "Een kopie worden van Leuven of Gent heeft inderdaad geen zin, de universiteit afstemmen op de stad, de band met de stad aanhalen, dat kan voor een nieuw elan zorgen."

Vander Taelen: "Eentalige universiteiten hebben geen toekomst. De Franstalige wereld heeft te lang met de illusie geleefd dat Frans een wereldtaal is. Willen we jonge mensen kansen bieden, gaan ze minstens ook lessen moeten kunnen volgen in het Engels. Maar er is hoop: 20 jaar geleden was het ondenkbaar dat Vlamingen aan de ULB zouden doceren, vandaag is het werkelijkheid." [dv&cd] ■

Roex schenkt 20 studiebeurzen

Brussels parlementslid Elke Roex (SP.A) schenkt de Vrije Universiteit Brussel ieder jaar 5.000 euro. Hiermee kan de universiteit jaarlijks 20 studenten een (aanvullende) studiebeurs van 250 euro toekennen. De beurzen moeten bij voorkeur toegekend worden aan Brusselaars of studenten die in de middelbare school een technische richting, zoals Roex zelf, gevolgd hebben. Het geld komt van de zitpenningen die Roex krijgt als ondervoorzitter van IBG, een intercommunale die gas levert in de rand. Roex vindt dat ze in tijden van hoge energieprijzen geen geld moet verdienen aan een zitje in een raad van bestuur die nu ook weer niet zoveel tijd opsloopt.

www.haspatal.tk

VUB-studenten bouwen bevallingskliniek in Bangladesh

"Ik heb altijd iets willen doen om mijn medemens te helpen. Toen ik van dit project hoorde, was ik meteen verkocht." Aan het woord is Gil. Hij trekt samen met een tiental andere VUB-studenten volgende zomer naar Bangladesh om er een bevallingskliniek op te richten. "Met een aantal geëngageerde studenten wilden we een humanitair project opstarten", zegt initiatiefnemer en student Ingenieurswetenschappen Aushim Koumar. "We overwogen eerst nog om via een NGO te werken, maar hebben besloten om alles zelf te doen."

De keuze viel op Bangladesh, omdat de vader van Aushim daar een vzw heeft. De studenten zullen de lokale bevolking van het Tangail District helpen. Daar bevindt zich het Kailakuri-ziekenhuis, een uniek lokaal initiatief waarbij de gezondheidszorg georganiseerd wordt voor én door de arme plaatselijke bevolking. Jaarlijks worden er in het Kailakuri-ziekenhuis maar liefst 26.000 patiënten verzorgd. Het ziekenhuis heeft een grote nood aan een bevallingsruimte, zo bleek. Meteen was het 'Proje(c)t Haspatal' geboren en konden de studenten aan de slag gaan. Want voor ze volgende zomer naar Bangladesh trekken om het ziekenhuis uit te breiden met een bevallingsunit, moeten ze eerst veel geld bij elkaar krijgen, zo'n 50.000 euro. Dat doen ze door allerlei benefietacties te organiseren en door een beroep te doen op sponsoring.

VUB-rector Paul De Knop is pater van het project. Op eBay wordt o.m. een fietstocht met de rector geveild. En vrijkaarten voor het concert van Herman Van Veen in Antwerpen. Alvast een mooi gebaar van Van Veen, die in december een eredoctoraat kreeg van de Vrije Universiteit Brussel. Samen met Bengaalse werkmannen zullen de studenten de bevallingskliniek mee helpen bouwen. "Ik hoop dat het gebouw er in juli staat, want in augustus begint de moesson", zegt Aushim, die de plannen van de kliniek mee heeft getekend. De geboorte van het eerste kindje zullen ze niet meer meemaken. "Maar mijn vader zal ons op de hoogte houden." De studenten van het Haspatal-project weten nu al dat het niet bij dit ene initiatief zal blijven. Ze willen later allemaal ontwikkelingswerk doen. "We krijgen hier zoveel kansen, dat we iets moeten teruggeven."

Netwerk van Europese universiteiten lanceert UNI-Capital Platform

Secretary General Kris Dejonckheere (midden) en haar team

UNICA verenigt meer dan 40 Europese hoofdstedelijke universiteiten en promoot al 20 jaar samenwerking, integratie en academische excellentie tussen haar leden. UNICA wil nu ook de universiteiten en hun hoofdstedelijke regio's dichterbij elkaar brengen via het UNI-Capital Platform, dat in Brussel werd gelanceerd in aanwezigheid van vertegenwoordigers van Europese hoofdstedelijke regio's.

UNICA, het netwerk van universiteiten van Europese hoofdsteden, bestaat 20 jaar. UNICA pakte recent uit met een nieuw initiatief: het UNI-Capital Platform.

"De universiteiten in de Europese hoofdsteden moeten de banden met hun hoofdstedelijke regio's verstevigen", stelt de Secretary General van UNICA Kris Dejonckheere.

"Veel hoofdsteden in Europa hebben gelijkaardige uitdagingen op het vlak van mobiliteit, migratie en economische innovatie", zegt Kris Dejonckheere. "We gaan na welke bijdrage de universiteiten kunnen leveren aan de hoofdstedelijke kenniseconomieën. We willen de impact van onze universiteiten op de innovatie in hoofdstedelijke regio's nog vergroten. Ik denk dan bijvoorbeeld aan projecten op het vlak van Lifelong Learning." Verder is het de bedoeling om meer en intenser overleg te organiseren tussen UNICA en bestaande netwerken van Europese hoofdsteden.

Prof. Hans De Wolf :
"We moeten nog muren slopen."

Kunstenplatform kreunt onder eigen gewicht

Het Platform Doctoraat in de Kunsten begint stilaan uit zijn voegen te barsten. Dit jaar wordt dan ook een belangrijk kanteljaar, waarin het project zijn informele organisatie inruilt voor een solide structuur met nieuwe medewerkers. Er zitten ook heel wat doctoraatsprojecten in de pijplijn, die dit jaar op volle kracht zal beginnen spuien, aldus coördinator prof. Hans De Wolf.

SOKKEL

Maar er hangen ook enkele donderwolken aan de horizon, waarschuwt Hans De Wolf. 2010 belooft het jaar van de waarheid te worden voor het Platform. "We zitten op een kantelmoment", zegt hij. "Het Platform wordt zo groot dat het ten onder dreigt te gaan aan zijn eigen succes. Een instituut van deze omvang kan niet meer functioneren in de informele omgeving die we aanvankelijk voor ogen hadden. Precies deze informaliteit heeft ons de voorbije jaren toegelaten om een wederzijds vertrouwen te creëren tussen kunsthogescholen en universiteiten. Maar nu het platform te groot wordt, ontstaat de nood aan een andere structuur. Daarom zijn we nu een soort sokkel aan het bouwen voor een vaste structuur, uiteraard volledig in overeenstemming met de identiteit van dat Brusselse model waar we van bij aanvang achter stonden." Deze nieuwe structuur zal leiden tot een verdeling van de opdrachten, want het groeit De Wolf als enige coördinator stilaan boven het hoofd. "Er moet bijvoorbeeld iemand komen om de communicatie en de uitstraling van het project te verzorgen, iemand om de financiering en de externe fondsenwerving te coördineren en iemand om de talrijke publicaties te realiseren", somt hij op. "Helaas blijft de financiering van het Platform een zorgenkind en daarom zullen we in de eerste plaats een oplossing moeten zoeken door binnen de associatie te schuiven met beschikbare mensen en opdrachten. We hebben de voorbije jaren kunnen rekenen op het enthousiasme van heel

wat mensen, maar dat kunnen we jammer genoeg niet recurrent incalculeren als vaste, structurele waarde."

MUURTJES

Toch ziet De Wolf de toekomst rooskleurig in, want het Platform heeft in zijn korte geschiedenis al duidelijk vruchten afgeworpen: "We merken duidelijk dat ons model nauwkeurig wordt geobserveerd en dat het hier en daar zelfs navolging krijgt", aldus Hans De Wolf. Het discours over het doctoraat in de kunsten is al duidelijk gewijzigd. Maar paradoxaal genoeg blijven we toch nog steeds een zekere vorm van wantrouwen voelen bij sommige academici, voor wie de kunsten ver van hun bed staan. Maar ook bij sommige kunstenaars, die de latente argwaan koesteren dat hen een wetenschappelijke attitude zal worden opgedrongen. Dat probleem was van bij het begin voorspelbaar en kan ook niet op één namiddag opgelost worden. Het is dan ook essentieel om met goede projecten aan te zetten waar beide partijen tegelijk bij betrokken zijn en die van beiden een risico vraagt. Op die manier hebben we al heel wat muurtjes kunnen slopen, maar helaas nog niet allemaal." [km]

Drie jaar geleden werd het Platform Doctoraat in de Kunsten in het leven geroepen door de Universitaire Associatie Brussel (Vrije Universiteit Brussel en Erasmushogeschool Brussel) om de academisering van de hogere kunstopleidingen te begeleiden. Op termijn zal een deel van de docenten aan de hogescholen immers een doctorstitel moeten dragen en voor kunstopleidingen is dat minder evident dan voor sommige andere richtingen. De eigenheid van creatieve processen laat zich niet zo makkelijk combineren met wetenschappelijke feitenkennis en het is dan ook een hele opgave om de creatieve wereld van de kunstenaar te verzoenen met de strakke, theoretische wereld van de academicus. Het wederzijdse wantrouwen was dan ook huizenhoog toen prof. Hans De Wolf, zelf kunsthistoricus aan de Vrije Universiteit Brussel, de uitdaging aanging om de rol van coördinator op zich te nemen. Nu, drie jaar later, blikt hij trots terug op de eerste verwezenlijkingen van het project. Vandaag telt het Platform niet minder dan 28 onderzoeksprojecten en 75 fellows en kan het bogen op de medewerking van een indrukwekkende reeks persoonlijkheden uit de kunstwereld zoals Barthold Kuijken, Luc Tuymans, David Claerbout en Veronica Janssens. Ook BOZAR, Wiels en De Munt sprongen meteen op de trein.

Behalve een reeks doctoraten, die momenteel in de laatste rechte lijn zitten, staan er dit jaar ook nog tal van activiteiten op het programma, met als orgelpunt het jaarlijkse Platformsalon in december. Meer informatie vindt u op www.hetplatform.be

Mobiele telefoon als meettoestel

De meeste mensen gebruiken hun mobiele telefoon om te communiceren, maar we kunnen er ook metingen mee uitvoeren. Met een gsm of smartphone kan je bijvoorbeeld geluidsoverlast meten. Of pollutie. En als we met veel mensen tegelijk dezelfde metingen uitvoeren, dan levert dat meteen een schat aan informatie op. Ellie D'Hondt en Matthias Stevens weten er alles over. Beide VUB-onderzoekers ontwikkelen applicaties die mobiele metingen mogelijk maken.

In een stad als Brussel voeren instanties als het Brussels Instituut voor Milieubeheer natuurlijk al metingen uit. "Ze plaatsen vaste meettoestellen en registreren dan bijvoorbeeld het omgevingsgeluid of de atmosferische pollutie", zegt Matthias Stevens. "Die metingen zijn uiteraard waardevol. Maar het gaat hier om de blootstel-

Sense, een onderzoeksproject gefinancierd door het IWOIB (Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel). Het doel van BrusSense is om dit participatief meten in te zetten om geluidsoverlast, atmosferische pollutie en microklimaat in kaart te brengen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Ellie D'Hondt

Matthias Stevens

ling van het toestel zelf, de meetresultaten worden vervolgens verder verwerkt aan de hand van simulaties. Wat wij doen is de blootstelling van het individu meten."

Als je met vaste sensoren het omgevingsgeluid meet, dan betekent dat nog niet dat iemand die honderd meter verder in de straat woont, hetzelfde geluid hoort. "Met mobiele sensoren daarentegen meet je wel degelijk de situatie zoals de gebruiker van het mobiele toestel ze ervaart."

Matthias Stevens heeft in het Sony Computer Science Lab (CSL) in Parijs meegewerkt aan de ontwikkeling van NoiseTube, een gelijkaardige applicatie die je op een mobiele telefoon kan downloaden om geluidsoverlast te registreren. NoiseTube kreeg heel wat aandacht in de (Frans-talige) media.

Ellie D'Hondt werkt sinds 1 januari aan Brus-

EXTRA INFORMATIE

Mobiele metingen leveren veel meer informatie op dan alleen de meetresultaten. "De gebruikers die metingen uitvoeren, kunnen tags toevoegen", zegt Ellie D'Hondt. "Dat gaat van het tijdstip van de meting of de exacte locatie waar de meting heeft plaatsgevonden tot subjectieve informatie. Je kan bijvoorbeeld toevoegen dat je bij een bouwwerf stond en of bepaalde geluiden al dan niet storend waren." De volgende stap is het verzamelen van alle data op een webserver en het visualiseren van de gegevens via bijvoorbeeld Google Maps.

BEWUSTWORDING

Beide onderzoekers zien nog een groot voordeel van mobiele metingen door gewone burgers. "Dat is de *awareness building*", zegt Ellie. "Het meten zet mensen aan om na te denken over de pollutie waaraan ze blootgesteld worden, maar waar ze ook – indirect – toe bijdragen. We hopen dat dit bewustwordingsproces kan leiden tot gedragsverandering, al was het maar dat mensen bijvoorbeeld een uur later naar hun werk vertrekken, omdat uit de metingen blijkt dat er dan minder pollutie is."

Ook voor het beleid leveren de mobiele metingen belangrijke informatie op. "Beleidsmakers krijgen vooral meer informatie. Subtiele trends komen bij mobiele metingen aan de oppervlakte. Doordat mensen zelf tags en informatie kunnen toevoegen, is het makkelijker om de resultaten juist te interpreteren." [pvr] ■

Matthias Stevens (26) is afkomstig van Gent. Hij behaalde eerst een graduaatsdiploma Toegepaste Informatica aan de Hogeschool Gent en trok dan naar de Vrije Universiteit Brussel waar hij Computerwetenschappen studeerde. Daarnaast heeft hij altijd een grote interesse gehad voor geografie en cartografie. "Via prof. Luc Steels kwam ik in contact met *participatory sensing* en begon ik applicaties te ontwikkelen voor het maken en het in kaart brengen van mobiele metingen. Mijn twee grote interesses vallen hier perfect samen."

Ellie D'Hondt (31) behaalde aan de Vrije Universiteit Brussel eerst een diploma Fysica, daarna Computerwetenschappen. Ze deed onderzoek naar *quantum computing* en doctorde in 2005. Ze slaat nu een nieuwe weg in als post-doctoraal onderzoeker in de vakgroep Computerwetenschappen. Ze woont al tien jaar in Brussel en wil met haar onderzoek een bijdrage leveren aan een meer duurzame stad.

Meer info: www.brussense.be

BOZAR-directeur Paul Dujardin

Nog voor hij aan zijn studies aan de Vrije Universiteit Brussel begon, stond de toekomst van Paul Dujardin al in de sterren geschreven. Zijn voormalige studiegenoten waren dan ook allerminst verbaasd toen hij het in 2002 schopte tot algemeen directeur van het Paleis voor Schone Kunsten (BOZAR). Tijdens ons gesprek toonde Dujardin zich een gepassioneerd man én een bevlogen voorvechter van zijn alma mater.

Toen ik nog kind was, vertoefde ik al vaak op wat later de VUB-campus zou worden. Ik woonde in de buurt en vond het verlaten militaire oefenterrein een perfect speelterrein. Dat was nog lang voor het eerste VUB-gebouw er werd opgetrokken. Ik heb in mijn jeugd de geschiedenis van de universiteit van dichtbij kunnen volgen. Zo heb ik de ULB zien branden in '68, en herinner ik me nog de grote studentenprotesten. Tegenwoordig kom ik nog geregeld sporten op de atletiekpiste.

Ik wilde absoluut aan een Brusselse universiteit studeren. Ik was al van jongsaf gebiologeerd door kunst – mede doordat mijn oudere broer beeldende kunst studeerde aan Sint-Lukas – en koos bewust voor de studie Muziekgeschiedenis. Zelf ben ik geen artiest, maar eerder een cerebraal mens. Dat wil niet zeggen dat ik niet creatief ben: mijn huidige job vergt zelfs enorm veel creativiteit. Ik moet me inleven in de wereld van kunstenaars, hen begrijpen en helpen hun werk op de best mogelijke manier een podium te geven.

Mijn vader was een beenhouwer, maar daarnaast ook een gepassioneerde fotograaf die ook prachtige onderwaterfilms maakte. Ik had bovendien het geluk de negende van tien kinderen te zijn. Mijn broers en zussen hebben de meest uiteenlopende beroepen gekozen, en mede daardoor stuitte mijn studiekeuze thuis op weinig verzet.

Ik was eigenlijk een heel slechte student (lacht). Een typisch product van de neoliberale jaren tachtig, toen er meer studenten met de auto naar de VUB reden dan dat er mensen in de les zaten, en er geen kranten meer gelezen werden. Ik had mijn vrijheid goed genogotieerd en had een auto gekregen van mijn ouders. Een 2 PK – die ik overigens nog

steeds heb en aan het restaureren ben. Die auto was bijna een mascotte, en ik kan het aantal keer niet meer tellen dat ik hem moest gaan zoeken, omdat mijn vrienden hem voor de grap weer maar eens hadden opgetild en verstoppt. Dankzij deze wagen kon ik mijn medestudenten meeslepen door het hele land. Naar Orval bijvoorbeeld, om er het evenwicht tussen religie, het mentale en de handenarbeid te bewonderen. Ik ben niet gelovig, maar dat betekent niet dat ik onze roots niet ken. En het bier was natuurlijk mooi meegenomen (lacht).

Tijdens mijn studies heb ik enkele mensen van de voorgaande generatie ontmoet naar wie ik vandaag nog steeds opkijk. Professor Micha Namenwirth bijvoorbeeld, maar ook professor Els Witte. Het zijn mensen die toen al over de muurtjes heen keken en multidisciplinair dachten in hun onderzoek. En dat is erg belangrijk, ook in de kunsten. De grootste kunstenaars van vandaag zijn mensen die buiten hun eigen hokje durven te denken, zoals Anne Teresa De Keersmaeker, Luc Tuymans, Jan Fabre en Jan Lauwers.

Muren willen afbreken is het belangrijkste wat ik heb meegenomen uit mijn studententijd. En de weg is nog lang, want er zijn nog zoveel muren die moeten worden gesloopt. Tussen verschillende gemeenschappen en verschillende kunst disciplines, maar ook tussen de kunstenaarspraktijk en de academische kunststudie. Daarom ben ik ook een fervent lid van het Platform Doctoraat in de Kunsten. Zelf sta ik ook voortdurend met één been in de praktijk, en het andere in het academisch-theoretische. En ik stel vast dat het wederzijdse wantrouwen en de koudwatervrees jammer genoeg nog erg groot zijn. Het is het verhaal van de kip en het ei: voor mij ligt de creativiteit van de kunstenaar aan de

basis, maar tegelijk kan een kunstenaar niet creëren zonder aan onderzoek te doen.

Mijn oudste zoon zal binnen afzienbare tijd beginnen studeren.

Maar tot mijn wanhoop wil hij dat niet in Brussel doen. De jongeren van vandaag zijn een stuk conservatiever en huiselijker dan vroeger, en studeren liever in beschutte provinciestedjes. Maar in 'Tobbackgrad' mogen ze niets meer, enkel nog netjes in het gareel lopen. Brussel is een bruisende metropool, en een veel interessantere omgeving om te gaan studeren. Bovendien koester ik enorm de fundamentele onafhankelijkheid van het onderzoek aan de VUB. Ik sta dan ook voor honderd procent achter de rector als die pleit voor internationalisering. De hoofdstad van Europa verdient een sterke, degelijke universiteit. Volgens mij is samenwerken de enige manier om te kunnen overleven in het internationaal almaar concurrentiële klimaat. Heel wat academici werken nu al samen over de taal- en gemeenschaps grenzen heen; hopelijk volgt de administratieve molen snel. Maar eerst moeten de politici hun verantwoordelijkheid opnemen. [km] ■

Paul Dujardin (46)

- **Afgestudeerd:** 1986
- **Diploma:** licentiaat Kunstgeschiedenis en Archeologie – optie Muziekgeschiedenis
- **Huidige job:** algemeen directeur Paleis voor Schone Kunsten (BOZAR)

BOZAR EXPO
16.01 > 18.04 2010
FRIDA KAHLO Y SU

...one Kunstee!
... of Antwerpen...
SUNDAYS!
Palais des Beaux-Arts!
...musées de l'art plastiq...
SUNDAYS!

BOZAR
EXPO
MUSIC

foto Bernadette Mergaerts

Universiteit reikte eredoctoraten uit

“Wat we allemaal delen, is een bezorgdheid om de samenleving en de toekomst”, stelde Chris Van den Wyngaert

op 9 december 2009. De rechter bij het Joegoslavië-tribunaal sprak het dankwoord uit namens alle nieuwe Doctores Honoris Causa.

De Vrije Universiteit Brussel reikte maar liefst negen eredoctoraten tegelijk uit. Het uitzonderlijk grote aantal eredoctoraten past in het speciale feestjaar 175/40.

De Université Libre de Bruxelles, waarmee de Vrije Universiteit Brussel tot 1969 vergroeid was, bestaat dit jaar 175 jaar. Beide universiteiten reikten overigens een eredoctoraat samen uit, aan prof. John Gurdon.

Ook de Nederlandse zanger-schrijver Herman Van Veen en cartoonist ZAK mogen zich voortaan 'doctor honoris causa' noemen. ZAK zei hierover: “Ik ben misschien niet de eerste zak die een eredoctoraat krijgt, maar wel de eerste cartoonist.”

Alle laureaten, actief in erg uiteenlopende domeinen, hebben zich op een bijzondere manier onderscheiden door hun wetenschappelijk, maatschappelijk of politiek engagement.

Chris Van den Wyngaert benadrukte in haar dankwoord het belang van *informal education*. “Door onszelf op te voeden via strips, sport of muziek zijn we de mensen geworden die we zijn.”

Herman Van Veen

Jacques Moeraert (ZAK)

Chris Van den Wyngaert

Doctores Honoris Causa

Chris Van den Wyngaert, rechter Joegoslavië-tribunaal, VUB-alumna

Jacques Moeraert (ZAK), cartoonist (De Morgen)

Herman Van Veen, artiest, componist, schrijver en activist

Sir John B. Gurdon, ontwikkelingsbioloog, University of Cambridge, Gurdon Institute

Ad Bax, natuurkundige, National Institute of Health, Bethesda

Daniel Gould, sportpsycholoog, Michigan State University, Youth Sports Institute

David Garland, criminoloog, New York University, School of Law

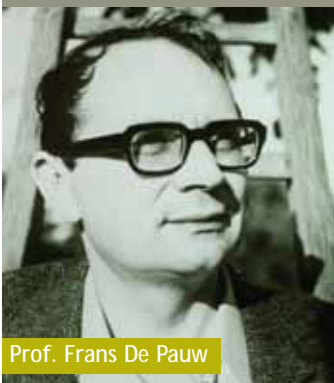
Bruno S. Frey, econoom, Universität Zürich, Institut für Empirische Wirtschaftsforschung

Gewezen olympisch schaatskampioen **Johan Olav Koss** kon wegens sportieve verplichtingen niet aanwezig zijn op de uitreiking en zal zijn eredoctoraat later in ontvangst nemen. De Noor krijgt een eredoctoraat voor zijn inzet voor sport in de derde wereld met zijn organisatie Right to Play.

Historiek van de campus

WAAROM WAREN DE STUDENTENHOMES HET EERSTE KLAAR?

De Vrije Universiteit Brussel bestaat in 1969-70 eigenlijk slechts op papier. Daarom maakt rector Aloïs Gerlo, samen met prof. Frans De Pauw, haast met een bouwprogramma. De campus Oefenplein wordt verdeeld: 20/44^e is voor de VUB en 24/44 voor de ULB. Een internationale wedstrijd zal het uitzicht bepalen, maar het massaplan van de Franse winnaar Le Maresquier wordt maar gedeeltelijk uitgevoerd.

Prof. Frans De Pauw

Eerste VUB-rector Aloïs Gerlo

Men wil vooral haast maken met de studentenhuisen, want: 'geen koten, geen studenten'. OSB had op eigen kost een huis voor meisjesstudenten gehuurd in de J. d'Ardennestraat, maar dat was een wat dubieuze buurt met roze lampjes... Architect Willy Van Der Meeren krijgt de opdracht om studentenhomes te maken die verplaatsbaar zijn, want men weet nog niet waar de andere gebouwen moeten komen. Een ontwerp met woonwagens wordt door Gerlo afgekeurd, maar na een enquête bij de studenten ontwerpt de architect de huidige blokjeswoningen, die in 1973 opengaan. Frans De Pauw heeft ondertussen bij een wandeling in de velden rond het Laarbeekbos een vriend koppeltje aangetroffen. Daarom wordt die omgeving als uiterst geschikt gezien voor de bouw van het AZ Jette (vanaf 1971). De eerste patiënten worden er in 1977 verzorgd. [fs]

foto's : Universiteitsarchief Vrije Universiteit Brussel

Vrije Universiteit Brussel en Université Libre de Bruxelles vieren hun 175e verjaardag

De twee Brusselse universiteiten Vrije Universiteit Brussel en Université Libre de Bruxelles vieren in het academiejaar 2009-2010 samen hun 175e verjaardag. Het hoogtepunt van het feestjaar wordt het groots opgezette **Nuit des Lumières – Nacht van de Verlichting** op **vrijdag 7 mei 2010**. Een van dé blikvangers wordt een groots banket voor meer dan drieduizend ULB'ers en VUB'ers in Square (Congrespaleis). Wie er bij wil zijn,

moet zich vooraf inschrijven. Dat kan zowel individueel als in groep. In de omgeving van Square vallen spectaculaire lichtcreaties te bewonderen die gemaakt zijn door studenten van de architectuurscholen Horta en La Cambre en van de VUB-associatiepartner Erasmushogeschool Brussel. Op het Paleizenplein zijn er concerten van groepen of artiesten van de universiteiten zelf. Om de groepen te kiezen, hebben de organisatoren een grote muziekwedstijd gelanceerd waaraan iedereen kan deelnemen. De drie winnaars worden bepaald via een internetvoting gecombineerd met het oordeel van een deskundige jury. Op het Paleizenplein vindt ook de apotheose plaats: een optreden van de Magical Flying Thunderbirds, gevolgd door een spetterend vuurwerk.

Meer info? www.nachtvandevertlichting.be

Opleiding Musical bestaat 15 jaar

De opleiding Musical van de Erasmushogeschool Brussel

bestaat dit academiejaar vijftien jaar. Niet alleen de opleiding, maar het hele Vlaamse musicallandschap heeft in die relatief korte periode een metamorfose ondergaan. De kunsttak die toen nog werd aanzien als louter entertainment is uitgegroeid tot een kunstvorm met faam.

De musicals *Daens*, *Pipi Langkous*, *Mamma Mia!* of *The Sound of Music* kent u zonder twijfel. Statistisch gezien is de kans zelfs relatief groot dat u de voorbije jaren een van deze producties bijwoonde. Van *Daens* alleen al werden in 2008 namelijk meer dan 150.000 tickets verkocht. „Musical is in

Ronny Commissaris

Vlaanderen uitgegroeid tot een volwaardige kunstvorm”, vertelt Ronny Commissaris, opleidingshoofd van de bachelor Musical. „Vijftien jaar terug, toen we aan het Koninklijk Conservatorium Brussel (KCB, red.) met de opleiding startten, was dat zeker niet het geval. Musical werd vaak nog aanzien als plat entertainment en een goedkope kopie van Broadway. In kunstmilieus was het bij wijze van spreken een vies woord. Het aanbod aan musicals was ook wel veel beperkter dan vandaag. Op professioneel niveau had je enkel het Ballet van Vlaanderen dat jaarlijks één grote productie instudeerde. Hiermee toerde de groep dan een tijdlang rond in binnen- en buitenland. Linda Lepomme, die artistiek directeur was bij het Ballet, vertelde me toen eens dat ze het toch zo jammer vond dat bijna enkel Nederlanders deelnamen aan de audities. Logisch ook: in Nederland was musical heel populair en je had er ook al musicalopleidingen. In Vlaanderen kon je toen ofwel zang, dans of drama studeren, maar musical vraagt een combinatie van deze disciplines. Daarom heb ik trouwens altijd al een enorme bewondering gehad voor musicalacteurs. *Faut le faire*, op het podium tegelijk acteren, dansen en zingen op hoog niveau”, zegt Ronny Commissaris. „Aan het KCB hadden we toen een opleiding

Dramatische Kunst met de afstudeerrichtingen Voordracht en Toneel. Voordracht werd in Vlaanderen op drie plaatsen aangeboden. We hebben toen het idee opgevat om die afstudeerrichting om te vormen tot een musicalopleiding die in Vlaanderen uniek was, en trouwens nog altijd is”

MEER STUDENTEN

Om de opleiding Musical te starten, moeten de studenten slagen voor een toelatingsproef. Dit houdt de instroom relatief beperkt, al stijgt het aantal inschrijvingen de laatste jaren exponentieel. „We zijn op enkele jaren tijd van 6 naar 17 inschrijvingen gegaan in het eerste jaar”, vertelt het opleidingshoofd. „Deze stijging is heel welkom en ze komt ook de producties van de studenten ten goede. Want wil je bijvoorbeeld een mooie *chorus* neerzetten, dan heb je best wel wat zangers en dansers nodig” Maar zorgt een groter aantal afgestudeerden niet voor een verzadiging aan acteurs in het - toch nog relatief kleine - Vlaamse musicallandschap? „Musical is meer dan de musicalproducties van Music Hall of Studio 100. Je hebt ook kleinere, heel kwalitatieve musicalhuizen, zoals Judas TheaterProductions”, zegt Ronny Commissaris. „Maar veel van onze afgestudeerden beperken zich niet enkel tot musical,

merken we. Vaak komen ze ook terecht in de zang-, dans of acteerwereld of in een kunstvorm die enkele van deze disciplines combineert. Alumni als Jan Schepens, An Van Den Broeck of Veerle Baetens zijn hiervan mooie voorbeelden. We leren onze studenten ook aan om zelf dingen te creëren. Het kan niet de bedoeling zijn dat ze na hun studie moeten wachten tot de markt hen vraagt. De Bakelietjes zijn hiervan een mooi voorbeeld. Dit is een groepje van vier alumni die een originele show in elkaar hebben gestoken en daarmee succesvol op tournee gaan.”

VIER JAAR

De opleiding Musical wordt door de overheid gecatalogiseerd als een professionele bacheloropleiding, goed voor 180 studiepunten. „Bij zowat alle professionele bacheloropleidingen wordt het modeltraject van 180 studiepunten verdeeld over drie jaren van telkens 60 studiepunten”, vertelt Ronny Commissaris. „Wij kiezen ervoor om het modeltraject te spreiden over vier jaren van 45 studiepunten. Als je de drie disciplines goed wilt onderwijzen, zijn drie jaren echt ontoereikend, gezien de vooropleiding van de studenten. We geven vier jaar opleiding en worden maar gefinancierd voor drie. De musicalopleiding is, door z'n individuele aanpak, ook niet goedkoop. We blijven dus zeker ijveren voor 240 credits.”

LUCKY STIFF

De derde- en vierdejaarsstudenten Musical kunt u driemaal per jaar aan het werk zien, in december, maart en juni. „Iedereen die bij ons afstudeert, heeft zes verschillende musicals opgevoerd met telkens tien voorstellingen. We kiezen daarbij voor zes verschillende regisseurs, van wie er minstens vier van buiten de hogeschool komen. Voor de volgende musicalvoorstelling bijvoorbeeld, *Lucky Stiff*, ligt de regie in handen van Andrea Mellis, een befaamde Canadese musicalartieste die in Oostenrijk woont en werkt.” De première van deze musical, op 18 maart, is meteen ook de viering van vijftien jaar opleiding Musical. Samen met de verjaardag wordt ook hulde gebracht aan docente Leah Thys, die na vijftien jaar de opleiding inruilt voor haar pensioen. De voorstellingen vinden deze keer niet plaats in de gebouwen van de EhB aan de Nijverheidskaai, maar in Zinnema in Anderlecht. Meer informatie over de opleiding en de voorstellingen vindt u op

www.erasmushogeschool.be/musical

Dr. Ann De Smedt van de dienst neurologie van het UZ Brussel ontving voor haar studie over de waarde van de verkorte National Institute of Health Stroke Scale (NIHSS) de Belgian Stroke Council Award 2009. De volledige schaal (15 items) wordt internationaal gebruikt om de ernst van de symptomen na een beroerte vast te stellen en om het effect van behandelingen voor beroerte te meten.

Micheline Volders van het laboratorium voor cellulaire genetica van het departement Biologie, werd onlangs verkozen voor een periode van vier jaar tot vicepresident van de International Association of Environmental Mutagen Societies (IAMS).

Prof. Heidi Ottevaere, verbonden aan de vakgroep Toegepaste Natuurkunde en Fotonica (TONA), ontving in oktober 2009 in Tokio, Japan, de prestigieuze Micro-Optics Conference 2009 Contribution Award voor haar uitzonderlijke bijdrage in het organiseren van de 14de Internationale Micro-Optics Conference te Brussel. Deze internationale erkenning werd haar uitgereikt door de 'Japan Society of Applied Physics'.

Onlangs werden de jaarlijkse FWO/Barco-prijzen voor wetenschappelijk en technologisch onderzoek uitgereikt. Onderzoekers van de faculteit Ingenieurswetenschappen slaagden er in om drie van de vier universitaire prijzen weg te kapen. **Vincent Ginis** en **Stijn Roelandt** sleepten beiden een FWO/Barco-prijs in de wacht voor hun afstudeerwerk. **Philippe Tassin** kreeg de Wetenschappelijke Prijs voor zijn doctoraats-onderzoek.

Ir. Matthias Verstraeten van de vakgroep Chemische Ingenieurswetenschappen (CHIS-IR) ontving voor zijn masterthesis de eerste UDIAS Student Award. De prijs wordt toegekend aan jonge afgestudeerden voor onderzoek in verband met instrumentele analyse.

Katia Vermoesen, PhD-studente bij de vakgroep Farmaceutische chemie, analyse en kennis van geneesmiddelen (FASC) heeft de Young Investigator Award gewonnen op de American Epilepsy Society Meeting 2009 in Boston, USA. Zij kreeg deze prijs voor haar onderzoek met als titel 'The control of kainic acid-induced status epilepticus'.

Elke De Bruyne van het Laboratorium Hematologie en Immunologie ontving de Catherina Weekers Prijs voor haar werk getiteld 'Epigenetic regulation in multiple myeloma: identification of potential targets'. Deze prijs wordt vierjaarlijks uitgereikt door het Fonds Catherina Weekers. Dat fonds werd opgericht in 2008 met als doelstelling jonge onderzoekers te ondersteunen op het vlak van lymfeklierkanker bij volwassenen.

Eline Menu van de vakgroep Immunologie en Microbiologie heeft met haar onderzoek 'Characterization and preclinical evaluation of NKT cells in Multiple Myeloma (MM), de Junior Research Award van de International Myeloma Foundation in New Orleans (51ste American Society of Hematology Meeting) gewonnen.

Dr. Ann Diels, docente prentkunst aan de vakgroep Kunstwetenschappen en Archeologie treedt op als curator van de tentoonstelling 'Uit de schaduw van Rubens: prentkunst naar Antwerpse historieschilders', in de Koninklijke Bibliotheek van België (Brussel).

Michel Defrise van de Medische Beeldvorming van de faculteit Geneeskunde en Farmacie, is Fellow geworden van het Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE) voor zijn bijdragen aan computer tomografie. Deze Fellow is een bijzonder prestigieuze eer van de IEEE die maar weinig senior leden te beurt valt.

Prof. Gino Baron van de vakgroep Chemische Ingenieurstechniek (CHIS) van de Faculteit Ingenieurswetenschappen van de Vrije Universiteit Brussel, ontving

aan de Katholieke Universiteit Leuven de Binnenlandse Francqui Leerstoel 2009-2010. Zijn inaugurale lezing heeft als titel "Exploiting order and structure on a range of length scales in adsorptive separation and reaction: from nanostructured materials to microfluidics".

Prof. Marc Jegers van de vakgroep Micro-economics of the profit and non-profit sectors (MICE) werd per ministerieel besluit benoemd tot voorzitter van de federale Commissie tot Regeling der Prijzen en de Prijzencommissie voor Farmaceutische Producten.

Vlaams minister van Media Ingrid Lieten heeft **prof. Caroline Pauwels** van de vakgroep Communicatiewetenschappen en van SMIT (Studies on Media, Information & Telecommunication) voorgedragen als regeringscommissaris voor de openbare omroep VRT. Prof. Caroline Pauwels was de voorbije jaren lid van de Raad van Bestuur van de VRT.

Data News koos onlangs verschillende ICT-managers van het jaar en een CIO van het jaar. In de categorie 'publieke sector' werd **Rudi Van De Velde**, de chief information officer van het UZ Brussel, verkozen tot ICT-manager van het jaar 2009.

COLOFON

Redactie: Karolien Merchiers, Bernadette Mergaerts, Chantal Verelst, Andrea Luyckx, Peter Van Rompaey

Eindredactie: Peter Van Rompaey

Verleenden verder hun medewerking: Christophe Degreef, Danny Vileyn, Veerle Magits, Valéry De Smet, Frank Scheelings

Foto's: Bernadette Mergaerts

Opmaak: Anne De Wolf – IPM Studio

Druk: IPM Printing

*Gedrukt met plantaardige inkt
op milieuvriendelijk papier*

Redactiesecretariaat: Myriam De Pelseneer, Ingrid Knaepen

Dienst Interne en Externe Communicatie

Pleinlaan 2 – B-1050 Brussel

[T] +32 (0)2 629 21 34 [F] +32 (0)2 629 12 10

[E] ieco@vub.ac.be [W] www.vub.ac.be

Wilt u Akademos thuis ontvangen, laat ons iets weten.

Verantwoordelijke uitgever:

Prof. dr. Paul De Knop

Rector Vrije Universiteit Brussel

Pleinlaan 2

B-1050 Brussel

SPONSOR DE TOEKOMST

Giften, legaten,
schenkingen, sponsoring
+32(0)2 629 12 46
of fundraising@vub.ac.be

MEER INFO:
www.vub.ac.be/infoover/fundraising

BRUSSEL. STUDEER LIVE.

Vrije
Universiteit
Brussel

Wat is er beter dan meteen te beleven wat je leert? Van politiek over economie tot sport en cultuur... Je zit er middenin aan de Vrije Universiteit Brussel, in het kloppende hart van België. Zorg er dus voor dat je onze infodagen niet mist. Dan krijg je alvast een voorproefje van wat we bedoelen met: Brussel. Studeer live.

studeerlive.be

INFODAGEN 2010

ZON 21 MAART

ZAT 24 APRIL

ZAT 4 SEPTEMBER

INFOMOMENTEN voor MASTER- OPLEIDINGEN

DO 25 MAART

DO 29 APRIL

Vrije
Universiteit
Brussel